NORAKSTS
Lieta Nr. C12235914

Spriedums
Latvijas Republikas vārdā

Daugavpils tiesa:
tiesnese R. Paipale

2015. gada 26.februārī izskatīja rakstveida procesā 18. novembra ielā 37, Daugavpilī, civillietu /pers. B/ maza apmēra prasībā par uzturlīdzekļu piedziņu no /pers. C/,

konstatēja:

2014. gada 4.novembrī /pers. B/ iesniedza tiesā maza apmēra prasību par uzturlīdzekļu piedziņu no /pers. C/. Prasītāja/pers. B/ norādīja, ka viņas un atbildētāja /pers. C/ laulība reģistrēta 2000.gada 12.augustā un laulībā 2001.gada 6.janvārī ir dzimis dēls /pers.G/. Pašlaik prasītāja ar atbildētāju dzīvo šķirti, bērns dzīvo kopā ar prasītāju un viņai nepietiek līdzekļu bērna uzturēšanai. Atbildētājs labprātīgi nesniedz pietiekošu palīdzību dēla uzturēšanai. Prasītāja pamatoja savu prasību ar Civillikuma 177., 179.pantiem un lūdza piedzīt no /pers. C/ viņas labā uzturlīdzekļus dēla /pers.G/ uzturēšanai 30% apmērā no Ministru kabineta noteiktās minimālās mēneša darba algas ik mēnesi līdz bērna pilngadībai. Uzturlīdzekļus lūdza piedzīt no prasības iesniegšanas tiesā dienas. Prasītāja norādīja, ka nevēlas, lai notiktu uzklausīšana tiesas sēdē.

Izpildot Civilprocesa likuma 250.$^{2\,1}$ un 250.^{22}panta prasības, atbildētājam /pers. C/ pēc deklarētās dzīvesvietas adreses tika nosūtīts prasības pieteikums un paskaidrojuma veidlapa, nosakot rakstveida paskaidrojumu iesniegšanas termiņu, kā arī atbildētājs tika informēts par paskaidrojumu neiesniegšanas sekām un tiesībām lūgt iztiesāšanu tiesas sēdē. Vienlaikus, pusēm tika izskaidrotas viņu procesuālās tiesības.

Atbildētājs tiesas nosūtītos dokumentus saņēma, bet paskaidrojumus noteiktajā termiņā tiesā neiesniedza.

Atbilstoši Civilprocesa likuma 250.^{25}pantam, tiesa lietu /pers. B/ maza apmēra prasībā par uzturlīdzekļu piedziņu no /pers. C/ izskata rakstveida procesā, jo puses nelūdza un tiesa nesaskata par nepieciešamu lietu iztiesāt tiesas sēdē.

Tiesa, iepazinusies ar prasības pieteikumā izklāstītajiem apstākļiem, pārbaudījusi un novērtējusi iesniegtos pierādījumus, uzskata, ka prasība apmierināma.

Ar dzimšanas apliecību pierādīts, ka 2001.gada 6.janvārī dzimušā /pers. G/ vecāki ir /pers. C/ un /pers. B/.

Civillikuma 179.pants paredz, ka vecāku pienākums ir samērā ar viņu spējām un mantas stāvokli uzturēt bērnu. Šis pienākums gulstas uz tēvu un māti līdz laikam, kad bērns pats var sevi apgādāt. Strīdus par uzturlīdzekļiem bērnam izšķir tiesa. Pienākums gādāt par bērna uzturēšanu neizbeidzas, ja bērns ir šķirts no ģimenes vai nedzīvo kopā ar vienu no vecākiem vai abiem vecākiem. Minimālo uzturlīdzekļu apmēru, kuru bērnam nodrošināt ir pienākums katram no vecākiem neatkarīgi no viņa spējām uzturēt bērnu un mantas stāvokļa, nosaka Ministru kabinets, ņemot vērā valstī noteikto minimālo mēnešalgu un bērna vecumu.

Prasītāja prasībai pievienoja Valsts sociālās apdrošināšanas aģentūras Daugavpils reģionālās nodaļas 2014. gada 31.oktobra izziņu Nr.14/2377325, no kuras izriet, ka prasītāja saņem ģimenes valsts pabalstu EUR 11,38 ik mēnesi, citi pierādījumi par prasītājas ienākumiem prasībai nav pievienoti.

Vienlaikus, no /pers. B/ prasības izriet, ka viņai nepietiek līdzekļu, lai pilnvērtīgi uzturētu bērnu.

Atbildētājs/pers. C/ neapstrīdēja /pers. B/ prasībā izklāstītos apstākļus un nekādus iebildumus sakarā ar prasību par uzturlīdzekļu piedziņu bērna uzturēšanai nesniedza.

Vienlaikus, lietā nav iegūti pierādījumi par kādiem atbildētāja ienākumiem, taču, atbilstoši 2013.gada 15.janvāra Ministru kabineta noteikumu Nr. 37, kas nosaka minimālo uzturlīdzekļu apmēru, kuru katram vecākam neatkarīgi no viņa spējām uzturēt bērnu un mantas stāvokļa ir pienākums nodrošināt katram savam bērnam, 2.punktam, katra vecāka pienākums ir katru mēnesi nodrošināt saviem bērniem minimālos uzturlīdzekļus šādā apmērā: katram bērnam no 7 gadu vecuma sasniegšanas līdz 18 gadu vecuma sasniegšanai - 30% apmērā no Ministru kabineta noteiktās minimālās mēneša darba algas.

Saskaņā ar Ministru kabineta 2013.gada 27.augusta noteikumiem Nr.665, minimālā mēneša darba alga no 2014.gada 1.janvāra tika noteikta EUR 320.

Līdz ar to uz prasības iesniegšanas dienu minimālais uzturlīdzekļu ikmēneša apmērs bija EUR 96 jeb 30 procenti no EUR 320.

Savukārt, atbilstoši 2014.gada 2.decembra noteikumiem Nr.734 „Grozījumi Ministru kabineta 2013.gada 27.augusta noteikumos Nr.665 „Noteikumi par minimālo mēneša darba algu un minimālo stundas tarifa likmi", minimālā mēneša darba alga no 2015.gada 1.janvāra valstī noteikta EUR 360.

Tādējādi no 2015.gada 1.janvāra minimālais ikmēneša uzturlīdzekļu apmērs ir EUR 108 jeb 30 procenti no EUR 360.

Tiesa uzskata, ka prasītājas prasījums par likumā noteikto minimālo uzturlīdzekļu piedziņu atbilstoši bērna vecumam ir pamatots un apmierināms.

Augstākās tiesas Senāta 2007. gada 29. augusta spriedumā lietā Nr. SKC-556 Senāts norādīja, ka prasībās par uzturlīdzekļu piedziņu bērna uzturam, uzturlīdzekļi piedzenami no brīža, kad celta prasība tiesā, jo ar prasības celšanas brīdi attiecīgā persona uzsāk savu ar likumu garantēto civilo tiesību aizsardzības realizāciju tiesā.

Atbildētājs neiesniedza pierādījumus, ka pēc prasības iesniegšanas tiesā viņš labprātīgi sniedza palīdzību bērna uzturēšanai.

Tādējādi uzturlīdzekļus nepieciešams piedzīt, sākot no prasības iesniegšanas tiesā dienas- 2014. gada 4.novembra.

Šādu apstākļu dēļ no /pers. C/ par labu /pers. B/ nepieciešams piedzīt uzturlīdzekļus dēla /pers. G/ uzturēšanai 30% apmērā no Ministru kabineta noteiktās minimālās mēneša darba algas ik mēnesi, sākot no 2014.gada 4.novembra līdz bērna pilngadībai.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 43. panta pirmās daļas 3.punktu, prasītāja ir atbrīvota no tiesas izdevumu samaksas valsts ienākumos, tādējādi atbilstoši Civilprocesa likuma 42.panta pirmajai daļai, tiesas izdevumi piedzenami no atbildētāja par labu valstij nevis par labu prasītājai.

Līdz ar to no /pers. C/ par labu valstij nepieciešams piedzīt valsts nodevu EUR 190,50 apmērā, kas aprēķināta saskaņā ar Civilprocesa likuma 35.panta pirmās daļas 3.punktu un 34.panta pirmās daļas 1.punkta „a" apakšpunktu, kā arī ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus -izdevumus par tiesas dokumentu piegādi- EUR 6,20.

Atbilstoši Civilprocesa likuma 204.[1]pantam atbildētājam nepieciešams noteikt termiņu labprātīgai sprieduma izpildei daļā par tiesas izdevumu samaksu.

Prasītājai un atbildētājam tika paziņots, ka 2015. gada 26.februārī sprieduma norakstu var saņemt tiesas kancelejā, un saskaņā ar Civilprocesa likuma 250.[25] panta pirmo daļu šis datums uzskatāms par pilna sprieduma sastādīšanas dienu.

Pamatojoties uz *Euro* ieviešanas kārtības likumu, Civilprocesa likuma 40. - 42., 93., 97., 189. - 195., 204.[1], 205., 250.[18]., 250.[25], 250.[27]pantiem, tiesa

nosprieda:

maza apmēra prasību par uzturlīdzekļu piedziņu apmierināt.

Piedzīt no /pers. C/, personas kods /personas kods/, par labu /pers. B/, personas kods /personas kods/, uzturlīdzekļus bērna /pers. G/, personas kods /personas kods/, uzturēšanai 30 % apmērā no Ministru kabineta noteiktās minimālās mēneša darba algas ik mēnesi, sākot no 2014. gada 4.novembra līdz bērna pilngadībai.

Piedzīt no /pers. C/, personas kods /personas kods/, par labu valstij valsts nodevu EUR 190,50 (viens simts deviņdesmit *euro*, 50 centi) un ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus EUR 6,20 (seši *euro*, 20 centi).

Noteikt /pers.C/ termiņu labprātīgai sprieduma izpildei daļā par tiesas izdevumu samaksu - 7 dienas no sprieduma stāšanās likumīgā spēkā dienas.

Spriedumu var pārsūdzēt apelācijas kārtībā 20 dienu laikā no sprieduma sastādīšanas dienas - 2015. gada 26.februāra – Latgales apgabaltiesā, iesniedzot sūdzību Daugavpils tiesā.

Tiesnese (paraksts) R. Paipale

NORAKSTS PAREIZS
Daugavpils tiesas tiesnese R. Paipale
Daugavpilī, 26.02.2015.